

twojog schela; ty masch tu fryj wolu, až možosch pscheschiwo tog slego wojowasch, gaž zoſch, a možosch ſe jomu teke podwolisch, gaž zoſch. Ta wina lažy we tebe!

Naspel groni jaden drugi: „Rownož ja teke te kafni pschestupil ſom, ga wem weto, až ja ryuſchij nejſom, ač mlogi drugi.“ To jo tužne sagrono; pschetu zo wot togo maſch? Še ſeleju kopizu ſatamann hysch, nej niz rēdniej, ač ſam we tom pjalle lažasch; jo ty maſch psched nimi hyschci ſu ſromotu, až ſy ſe wot nich dał ſawjaſcž. Gaž Bog jaden zely lud do hele starzyjo, ga ſcherpi kužda wožoba miſay nimi rowno tak welgi, aby był won ten jaden ſam ſaklety. Bog uſzuži tak, ač te ſemſke ſudniki. ſsu naſche popajzeinſta ſe ſložnikami napoſione, ga troſchtujo ſe jaden ſ tym drugim, a teke naſche ſudniki tak wotsche uſzuže, gaž we kopizy ſe jo gręſchylō. Niz tak pla Boga. Won jo tak ſhogomudry, až ta zela man ſchych ſložnikow jomu niz wézej žela negotujo, ač ab to jaden ſam ſy. Won bužo kuždego ſ takeju pſchawdoscžu ſuziſch, až žeden niebužo te huſta pscheschiwo nogo wotworisč mož. Kewesč pak ty, o złowek, až kuždy bužo dejasch ſwoje gręchy niascž a niz te togo drugego? Dazi teje hury niestatki ſu wetsche, ač te twoje, — to ſchi niz uſchkozi, ale ſchi tek niz uepomoga. Dazi tog mordara gręch jo wele ſchęſchyn, ač ten twoj, — ty uehordajuſch dla nogo ſuzony, tek niz puſchczony. Ta pſchawdoscž tak dere ač ta uepſchawdoscž jo taka wéz, katraž jano miſay Boga a kuždeg złoweka woſebe ſe hurownajo. Togodla, moj luby, neglédaj na twojego bliſchego, ale jano ſam na ſe.

Hyschci drugi pſchizluchaj groni: „Ja ſchak ſom ſe zefodoscž pilnował, aby tu kafni żarzał, a jo to ſe mē wotergi teke razilo!“ Sſluchaj, pſchijaschel, zo ten ſudnik groni; won žejo: „Saſkety buži kuždy, kenž niewostańo we tom, zož piſane ſtoj, we tych kniglaſch teje kafni, aby won to zyniſ.“ Božko, božko, złowek, ſy ty ſtrowy, gaž jano wotergi ta zeřena barwa pſches twojo blęde, ſgiuſone ſizo pſchebenio? Tak teke jo ſ twojeju dufchu. Bog niebužo na tom dniu togo ſuzenia pſchafchaſch: ſy ty wotergi moje kafni żarzał? wotergi pscheschiwo togo slego wojowal? Lej, won groni: „w oſtań ſcho we tej kafni!“ Nejoli, až ja wot mojego žiſchetſta ſow až ſ tomu dniu, zož moje ſchere ſoſy do teje jamy jedu, wostał ſom we tej poſluſhnoſci Bożej, ga budu ja to ſatamainſtwo dostenusich. Zož až ja wot tog dnia ſow, ač ten prędnym roſym pſches moju głowu žeſcho a ja wézech, zo